Forhandling som egnet til at føre til et praktisk Resultat (Finantsministeren: For Øieblikket) og derfor stiller sig mere udenfor Forhandlingen, end nyttigt vilde være. Nu vel, der har været talt derom igaar, og jeg skal ikke komme tilbage dertil, jeg vil kun fremhæve, at det selvfølgelig ogsaa har Indflydelse paa Udvalgets Stilling med Hensyn til de Forslag, hvorom der her er Tale, det vil øve sin Indflydelse paa Afstemningen, og dette er en af Aarsagerne eller egentlig Hovedaarsagen til, at Udvalget har ment at burde udtale sin Hjertens Mening om, hvor store Nedsættelser der bør indføres paa dette Omraade, uden at Udvalget fra sin Side har taget Hensyn til, hvad Regjeringen og muligvis det andet Thing kunde mene i denne Henseende. Det er en Følge af den Stilling, Ministeren har indtaget til Udvalget, at dette har været nødsaget til at stille sig paa samme Maade og sige sin Mening rent ud, overladende til de øvrige Faktorer i Lovgivningsmagten at tage saa meget Hensyn dertil, som de ville. Hvad de enkelte Ændringsforslag angaar, da er der ikke gjort nogen væsentlig Indvending mod Forslaget om Ophævelse af Tolden paa Baand- og Stangjern og de Forslag, der staa i Forbindelse dermed. Et æret Mindretal har under Nr. 40 stillet et Forslag om, at andre Arbeider af Metal i de første 5 Aar skulle svare samme Told som hidtil og efter de 5 Aars Forløb nedsættes til 7 ß, hvorimod der ikke skal optages nogen Bestemmelse om, at de efter andre 5 Aar skulle gaa ned til en Told af 6 ß, som Regjeringen har foreslaaet. Jeg skal bemærke, at der, naar dette Forslag følges, vil fremkomme den Besynderlighed, at man i de første 5 Aar vil forhøie den nuværende Beskyttelse med ½ ß. — Forslaget om at forhøie Tolden paa vegetabilske Olier tror Flertallet ikke at kunne tilraade; jeg ser nemlig ikke nogen Aarsag til, at Tolden paa vegetabilske Olier, som er en Bearbeidelse af et indenlandsk Produkt, skal være lige saa høi som Tolden paa Stenolie, der som bekjendt kun kan indføres. Iøvrigt skal jeg bemærke, at Udvalget mener, at Stenolie ikke bør svare saa høi Told, som Regjeringen har foreslaaet i Overensstemmelse med den nuværende Told derpaa. — Med Hensyn til Papirstolden kan jeg i det Væsentlige henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) allerede har yttret, og jeg vil lige over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), som udtalte sig mod at foretage den Nedsættelse, som Flertallet har foreslaaet, bemærke, at der ikke er nogen Uretfærdighed deri, naar vi erindre, at Kultolden er bleven hævet, og Klædetolden bleven nedsat meget betydeligt. Den største af de herværende Papirfabriker har i en Skrivelse til Udvalget oplyst, at den bruger 40,000 Tønder Kul aarligt, hvilket svarer til en Told af af omtrent 3,000 Rd., og af Klædevarer saa meget, som svarer til en Told af 2,000 Rd. Naar nu Klædetolden er nedsat til omtrent det Halve, og Kultolden er ophævet, bortfalder der en Afgift af omtrent 4,000 Rd. for dette ene Firmas Vedkommende, og naar man ellers har ment, at Tolden paa Tryk- og Skrivpapir uden Hensyn til Kul- og Klædetoldens Ophævelse kunde nedsættes fra 1½ til 1 ß., saa er det konsekvent at sige, at naar Tolden paa de nævnte Gjenstande bliver saameget nedsat for et Firma og for de øvrige Firmaer i Forhold dertil, bør Papirtolden nedsættes til 0,6 ß. — Jeg tillader mig at minde det ærede Thing om, at efterat Silketolden er forhøiet, maa Ændringsforslaget under Nr. 48 vistnok anbefales af hele Udvalget, saaledes at Forslaget under Nr. 49 frafaldes. Under denne Forudsætning skal jeg for mit Vedkommende, og jeg antager ogsaa de ærede øvrige Forslagsstillere, frafalde dette Forslag. — Jeg kommer nu til de vigtige Artikler Ris og Salt, og jeg skal i Forbindelse dermed efter den ærede Ministers Anvisning tage Sukker og Tobak. Jeg tror, at disse 4 Artikler passende kunne tages sammen, og deraf vil det atter tydelig nok fremgaa, hvorledes Udvalgets Grundbetragtning af disse Forhold er. Jeg anser for mit Vedkommende blandt disse 4 Artikler Ris for at være den, der fortrinsvis egner sig til at blive toldfri, ja endnu mere egner sig dertil end Salt, om end Salt principielt er den Artikel, som fortrinsvis burde være toldfri; thi jeg tror, at det for den store Del af Befolkningen vil være af endnu større praktisk Betydning, at Ris bliver toldfri. Naar jeg skulde opstille en Klassifikation af disse 4 Artikler, maatte jeg tildele Ris den første Plads i Rangen. Hvad Sukker derimod angaar, er jeg enig med alle de ærede Talere, der have sagt, at Sukkeret ikke har samme Krav paa Toldfrihed og Toldnedsættelse som Ris, Salt, Kaffe og et Par andre lignende Artikler. Derimod tror jeg ikke, at det er med fuld Føie, at man modsætter sig Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 60. Jeg vil bede de ærede Herrer om at erindre, hvorledes den nuværende Sukkertold er fremkommen. Den er fremkommen derved, at man i Aaret 1864 under ganske extraordinære Forhold og for at møde en øieblikkelig Trang til Penge forhøiede Sukkertolden med omtrent 1 ß., og efterat Forholdene have forandret sig, har man ladet denne Forhøielse blive staaende. Det har aldrig nogensinde været Meningen, den Gang Thinget i 1864 vedtog den, at den skulde vare evig, og det er, om man end kan strides om, i hvilken Grad Sukker er en Livsfornødenhed i Sammenligning med andre Artikler, unegteligt, at den hører til Livsfornødenhederne, og at den er en Artikel, der bruges af hele Befolkningen. Derfor vil jeg for mit Vedkommende anse det for rigtigt, at Thinget vedtager Forslaget under Nr. 60. Iøvrigt skal Udvalget, dersom dette Forslag skulde blive forkastet — og jeg anser dets Skjæbne for noget tvivlsom efter de forskjellige Udtalelser, jeg har hørt — tage under Overveielse, hvorledes det vil stille sig